

В творбите на друг известен творец, Пиер Льогрен, долавяме силното влияние на африканското изкуство, както и стремежа да се шокира наблюдателят. Формите на прочутия му шезлонг *Зебра* са почти груби, първобитни, а фалшивата зеброва кожа е показател за интереса към кичозно употребените екзотични текстури. Ексцентризмът на този автор действително подхожда на клиентите му от парижкия хайлайф, а неговите творби издават безцеремонната своенравност, лукса и декадентството на епохата на "Великия Гетсби".

Показателно за залитанията на стила е едно легло със заоблен силует на Жан Дюнан с покритие от черен лак и инкрустирано със седеф, изработено през 1930 г. Живописните табли с водни лилии вероятно са повлияни от картините на Моне. Конструкцията вероятно коства немалко усилия, но общият ефект граничи с комичното, ненужното и ексцентричното.

5. РАЗПРОСТРАНЕНИЕ НА СТИЛА

АР ДЕКО ВЪРХУ ПРЕДМЕТНАТА СРЕДА НА 30-ТЕ ГОДИНИ

Както сочи името му, стилът остава редица творби в различните жанрове на приложните изкуства – металопластика, керамика, стъклопластика, текстил. Големи майстори като Рене Лалик (стъкло), Едгар Брандт (метал), Фердинанд Прайс (малка пластика от слонова кост и бронз), Жан Пюифорса (сребро), Георг Йенсен (сребро) и др. с таланта си обогатяват съкровищницата на предметния свят на тридесетте години. Разпространението на стила обаче разчита най-много на масово произвеждани предмети като керамични съдове, пепелници, пудриери и др., които достигат в серии до стотици хиляди броя. Причината за масовото наличие на тези предмети е използването на нови материали като бакелит, витролит, витрофлекс, карбамидформалдехидни и фенолови смоли и други

пластмаси, особено флексибилни и подходящи за малки, непретенциозни предмети. Те са свидетелство, че пластмасите започват своя път в бита доста преди 60-те години, когато употребата им достига до своеобразен връх.

Според по-строгите историци ар деко не може да се счита за нещо повече от журналистически етикет на няколко модни течения, обхванали приложните изкуства между двете войни. Той е декадентска проява на историята и лукса в интериора и предметния свят на френските елитни буржоазни кръгове, разпространена след това в САЩ и Великобритания. Независимо че ар деко не издържа на силната конкуренция на модерното движение, то е един особен вид контрапоза, противопоставяне и същевременно свързващо звено между света на промишленото консуматорско общество и света на аристократичните, луксозни и уникални вещи, носталгична лебедова песен на мебелното изкуство и приложните занаяти.

Клеман Русо. Стол от абанос, слонова кост и шагрен Музей на декоративното изкуство, Париж